

[Kirkeministeren.]

med antydet, at det er den, som Staten opretholder eller vil hjælpe til at opretholde som det Kirkesamfund, Folket som Helhed slutter sig til, og dertil hører ikke mindst dens Kirkehuse. Den samme Grund, jeg har til at sige, at der burde ikke formenes Ryslinge Valgmenighed Adgang til at benytte Frimenighedens Kirke, nemlig fordi den har fælles Oplevelser gennem mange Aar med den Frimenighed, der nu ejer Kirken, den samme Grund har jeg til at modsætte mig, at fremmede Kirkesamfund, som ikke har fælles Oplevelser med den evangelisk-lutherske Folkekirkelighed, skal have fuldkommen lovmæssig Ret til at komme derind. Det vilde i Sandhed være mærkeligt, om der skulde fejres højtidelig Pontifikalmesse, ledet af en katolsk Præst, i en af vore Domkirker om Morgenen og om Formiddagen Gudstjeneste, ledet af en evangelisk-luthersk Præst, og at derefter et saakaldt Spirit-Trossamfund — jeg ser i en Avis, at noget saadant er dukket op, det egentlige ægte, mest aandelige Spiritistsamfund — skulde om Eftermiddagen holde en anden Gudstjeneste. Dette er det mest komplette Virvar, og det agter jeg for mit Vedkommende ikke at yde Støtte.

Tange: Det vilde sikkert være urimeligt at tro, at dette Lovforslag, som maaske under andre Forhold kunde have fremkaldt betydelig Interesse, paa nærværende Tidspunkt, efter to Dages kirkepolitiske Forhandlinger, skulde kunne vinde megen Interesse. Jeg skal derfor sammenfatte de Udtalelser, jeg har at fremsætte, saa kort, som det overhovedet er mig muligt.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Povlsen) begrundede saavel i den Tale, hvormed han forelagde Lovforslaget, som ogsaa i Dag dets Fremkomst med Stillingen i Ryslinge. Det ærede Medlem sagde i sin Forelæggelsestale, at der, siden man sidst forhandlede om det Spørgsmaal, nemlig i 1926, var sket det, at en Højesteretsdom havde givet Ryslinge Frimenighed, altsaa den Rørdam'ske Menighed, Ret til Nazareth-Kirken, og det var efter hans Mening Grund nok til, at dette Lovforslag burde fremmes. Og han føjede til, at vi har nu den Besynderlighed, at en Menighed, der staar indenfor Folkekirken, sidder til Huse hos en Menighed, for hvilken man har lukket Kirkens Døre. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem i den Betragtning af det foreliggende Lovforslag. Jeg maa opfatte det saaledes, at det foreliggende Lovforslag i Virkeligheden ikke har nogen

Forbindelse med Forholdet mellem de to Menigheder i Ryslinge, og om dette Lovforslag skal fremmes eller ikke, forekommer mig at afhænge af, om man vil udvide den Lovgivning om Brugen af Kirker, vi har her i Landet, og som vi gentagne Gange har faaet udvidet. Forholdet er nemlig det, at de to Menigheder i Ryslinge, den Rørdam'ske og den grundtvigske, har Ret til Brug af denne Kirke ved en Overenskomst, som er sluttet mellem de to Menigheder, længe før Højesteretsdommen faldt, og det er ganske afgjort, at dette Forhold overhovedet ikke berøres af Højesteretsdommen. Dette Forhold har bestaaet før Højesteretsdommen, som det bestaar efter Højesteretsdommen, og saa vidt mig bekendt er der overhovedet ingen derovre, der tænker paa at forandre det Forhold. Jeg tror, man maa gøre sig klart, at selv om Højesteretsdommen havde faaet et andet Udfald, vilde de to Menigheders Forhold med Hensyn til Brugen af Kirken være ganske det samme.

Det ærede Medlem udtalte i sin Forelæggelsestale, at han var i Tvivl om, at dette Forhold kunde staa for en fin juridisk Fortolkning. Jeg ved ikke, om det kan staa for en saadan juridisk Fortolkning, men for mig og for disse Menigheder derovre — det gælder sikkert dem begge — er dette af ganske underordnet Betydning. Der er vel adskillige Forhold indenfor de folkekirkelige Tilstande her i Landet, om hvilke man kan rejse Tvivl om, hvorvidt de kan staa for en fin juridisk Fortolkning. Men det forekommer mig, at det her omhandlede Forhold er et saadant, at man skal være meget varsom med at prøve den juridiske Fortolkning. Der har i de foregaaende Aar været vanskelig Forhold derovre, men for Øjeblikket er Forholdet mellem de to Menigheder saa godt, som det kan være. De bruger nu i Fordragelighed den samme Kirke i Henhold til den Overenskomst, de har sluttet, og de lever nu hver sit Menighedsliv ud fra deres kristne Opfattelse. Forholdene ligger nu i et ganske naturligt Leje, og saa tror jeg, man skal være forsigtig med at kaste for meget ind i det Forhold, gøre det til Genstand for alt for mange Debatter og juridiske Fortolkninger. Jeg tror i Virkeligheden, at man derved let kommer til at gøre Skade.

Hvad nu det foreliggende Lovforslag angaar, forekommer det mig, at det, som jeg sagde før, maa ses ud fra den Betragtning, om Tidspunktet er kommet til yderligere at udvide den Lovgivning om Brugen af